

סו:

עין משפט
גר מצוה

נח א מר פייח מהל
מסר הל ו ופיו
מהל חלוה ולוה הלנה ד
יפי נהשחט וחננד משה
סמנ עקן פנ טושע יר
ס קסד קער ד ווישע
חלמ סר ח קער ט ופער
ד

[illegible]

מוסף רש"י

מר יצחקא ומר קשישא.
שני גנים היו לרב חסדא ושם
שניהם שוין אלו חסדא
קורין לו מר קשישא ולעשר
קורין לו מר יצחקא (בבבבב)
(סו. ה) המוכר מירות דקל
לחבירו. בימות הנשמים,
אמר בר הונא עד שלא
באו לעולם. אם ענה לאמר
כן קודם נפן, שאם חליתני
מניאין. יכול לחזור בו
משבאו לעולם אין יכול
לחזור בו. דמי אמר חיל
זמני (בבבבב) 28.

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא

אתָּהָא דְּבִרְתִּי קָנִי. פ"י בְּקוּטֵרָא אִם מִקְפִּיד בְּמִירַת חֲפָזֵי שָׁלָא לְחִיּוּת מִשְׁוִי קֵנָה קָשָׁה דִּאֲב"כ הֵלֵל דְּלֹא לִימּוּל מִטְּעוּלִין וְחֲמִאי קֹאמֵר דְּלֹא לִימּוּל אֲרֵיבָה וְעוֹד דְּהָא דִּמְקִיד לְמַכְרָן בְּפִסּוּת מִשְׁמִינִין לְמִנָּה מִשּׁוּם דִּידָע דִּלְמַסְמַחָא לֹא הֵיכָא אֲעֵיז דְּלִיָּת לִיה

לְהַדְרֹר אֹחִיו אִי לֹא אֶתְכֻסֶּה הֵיטָו
מִשּׁוֹם לְדִקּוֹ הַיְחִינִימִינִי אֲנִי לְמִכּוֹר
לְפִתּוֹחַ לֹא וְכֵן שֶׁפִּירֵשׁ אִי קִפִּי
בְּחֶרֶף לְמִכּוֹרֶה אִפִּי כְּשׁוּיִים וְדֹלֵי
קִפִּי וְאִמְנֵה לְדִמְאָה קִפִּי מִשּׁוֹם
לְמִכּוֹרֶה לֹא קִפִּי וְנִרְמֵה לְפִרֵּשׁ אִי
קִפִּי דְמִי שֶׁהִפִּיד כְּשֶׁעַת הַלֵּלֶה
לְקִינָה עֲלֵיהִי שׁוּיִים כִּי הַתִּנְהִי אִי כִּי
דְמִי הִי לְשִׁקָּה עַד הַלֵּלֶה וּפְרִיץ
לְדִמְאָה כִּי הִיִּי דִלָּה לְיִחּוּל אִשִּׁים
לְאִי רוּחַ לְנִשּׁוֹת שׁוֹם מְנַחֵי שֶׁכֵּן
אֲנִי אֲנִי אִי קִפִּי בְּחֶרֶף
שִׁנִּי רוּחַ לְנִשּׁוֹת מְנַחֵי וְזֶה
בְּשׁוֹם קִרְקֶה אֲנִי כִּי אִי אִין
בְּדַעְתּוֹ לְפִדּוּתָּהּ:

[illegible]

התם וביני הבא הוואה. פיש
בקוטרם הכל הוואה
ומתחיל כרבים שמתחילה כהוואה כל
לעוד וכרבים קוואה דמי ואין אכן
בניה דכר הוואה אלל דכר מכר
כגון המרה כפירות דמתחילין וקסא
דאם כן פליג רב נחמן אדרבינא
דלמר ברס פיקין (דף קכ. ב.) משנתא
בכלל נכייחא דבינו אין מחזירין
ועוד דלמר לקמן כשעתין אסכתא
דלחורא דמסקין אלל טפי לא מסקינן
מיניה ומשמע דליכא מאן דפליג ועוד
דמשמע לפירוש הקוטרם דמשנתא
לרב נחמן מחילה נטעות הווא מחילה
כבר מהחילה משום דמחילא כרבים
ויכול דוכחין משמע דמחילה נטעות
אלל הווא מחילה לרב נחמן כחוקק
הבאים (י"ב דף תא. וספ ד"ה אמר)
גבי רב ענן דשקיל ביהא כרבייה
אלל מחילה נטעות הווא ועליל ברס
ההפסקד (דף לה.) גבי הווא דלפקיד
יכיפ דלמר שומא נטעות הווא ומני
מני (וייר דף לא.) ב"ה אמריס
הקדש טועה אינו הקדש ובספ"ק
דבינוין (דף ע"ד.) הקדש כל קטן
נטעות חזר [ה] ומספ"ה הכל הוואה
הוואה לא הקנה אלל כחורם מכר
והסמך אינו כלום דלמכתא
אלל קיטא נמלא דהוי מחילה
נטעות

שמתחילה צהלואה בא לו וכרצית קלואה דמי ואין אצק רבית צדנ

ואיכעם איזאמאמני' דא'ל מעכשו קנה. אס לא חתן לך (חא) עד שלש שנים דלאו אסמכתא היא אלא קנין גמור היא ש"מ מכר גמור הויק צה מעכשו בדמים הללו ואחלי ואחלי גביה וזה קיבל עליו שאם יחזור לו מעותיו עד שלש שנים יקבלם והפירות לרבי יהודה לוקח אורכן ולרנן משלשן אותן: בומניה קניא. קס"ד הגיע זמן

וְלֹא יִתֵּן לוֹ מַעֲוֹת: כֵּלָּא וּמִנֵּיהּ.
קודם שהגיע: אשכחיה: לוי: כגו
ומניה: וְחָלֵקִי לֹא אֶפְדֶּנָּה עוֹד:
קני: דגמר ואקני דאי לא למת ליה
למחר לא הלא אין יכול עשוי
למכור: לֹא לִיתִּי לִיעֲדָה: ולדמיה
בעלמא משום כיסופא: אשכחיה:
כיום קאמן: דשמי שירא: בחנות
האזנה: וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת־

[illegible]

מגביהת קד מעדיה
טרפוה מיניה אחא
ידיה סבר רב פפא
הא קיימא א"ל רב
רמא ליה כי אמרי לך
ה עידי עידיה קיימא
עידיה במקום עידי
הוה מסיק ביה רב
א פרענא לך ליום
סבר רב פפא למימר
לא קניא הני מילי
קיימא אבל חמרא
דמי א"ל רב הונא
רב פפא הכי אמרי
לא קני אמר רב נחמן
ומכתא לא קניא הדר
מרא דסבר רב נחמן
יא מחילה והאיחמר
נירו אמר רב הונא עד
ל לחזור בו משבאו
נו ורב נחמן אמר יאף
לחזור בו ואמר רב
יש ואכיל לא מפקין
ה הלואה אמר רבא
הוה
הלאה אלף דנדר מכר גנון

מסורת הש"ס

(א) נע"י פשוט כחצות פשוט:
ד"ס מר ומר' כ"ב ז' ד"ס
מר יונקא, (ב) נמנעית יב:
ע"ש, (ג) וז"ק נ"א,
(ד) מעידת מנכנל ד"ת,
(ה) ינחית נ"א, (ו) ג"ר רש"ל
לך לנ' שנים, (ז) ולקמן
מד:

הגהות הב"ח

(א) יִשְׂרָאֵל דָּרִיב וְאִיכְנִיעַ
וְכִי אִם לֹא אֶתֶן לְךָ מִבְּאֵן
וְעַד שְׁלֹשׁ שָׁנִים: (ב) דָּרִיב
לְמִינְהָ מִינִיָּה כִּלְל וְתִיבַת
גִּיבָה וְתִמְחָה:

הגהות הגר"א

[illegible]